

DURNEZ, Gaston C. (Wervik 9 september 1928). Was na twee jaar Praktische Handelsschool in Koekelberg als typist werkzaam. Durnez begon zijn journalistieke loopbaan bij *De Nieuwe Standaard* (1945). Hij was verslaggever bij *Het Nieuws van den Dag* (1948-1953) en vervolgens bij *De Standaard-Het Nieuwsblad*, waar hij hoofd van de nieuwsdienst werd. Verder was hij literair adviseur van de uitgeverij Van In te Lier, redacteur voor België bij de bladen van de Brabant Pers, Nederland (1966-1968), redacteur van *Het Volk* (1968-1969), adjunct-rubriekleider van de redactie cultuur van *De Standaard* en de *Standaard der Letteren* (1969-1992), en ten slotte columnist bij *De Standaard*. Durnez werkte mee aan tal van andere publicaties, aan radio- en televisieprogramma's in de sociale en culturele sfeer, en hij is redacteur van de tijdschriften *Ons Erfdeel* (sedert 1966) en *Septentrion* (sedert 1972).

Een deel van Durnez' werk staat in direct verband met de V.B. Als journalist heeft hij veel aandacht besteed aan de sociale problematiek van de V.B., onder meer aan de pendelarbeid, emigranten in Wallonië en seizoenarbeid. In 1957 is hem de eerste Vlaamse Journalistenprijs toegekend voor zijn reportage in dertien afleveringen (van oktober 1956 af) in de kranten van De Standaard-groep over de mijnwerkers, na de ramp van Marcinelle: *Mannen met zwarte gezichten*. Na zijn reportage (in 1961, in samenwerking met Alfons van Stappen) over het Belgisch leger in Duitsland kwam de splitsing tot stand van het tot dan toe unitaire onderwijsstelsel voor kinderen van militairen. Zijn in boekvorm verschenen reportage *Een bloem in het geweer* (1964), later herwerkt en aangevuld onder de titel *Zeg mij waar de bloemen zijn* (1988), bevat onder andere getuigenissen over de *Frontbeweging*. Ook in ander werk komt de band met de V.B. geregeld aan bod. Zijn hoofdwerk is een tweedelige geschiedenis van *De Standaard* (1985 en 1993), waarvoor hij de prijs van de stad Antwerpen ontving (1994). In zijn humoristische poëzie en in zijn kronieken (onder meer gebundeld als *Denkend aan Nederland* en *Mijn leven onder de Belgen*) komen vaak Vlaamse toestanden ter sprake en wordt de Vlaamse mentaliteit geschetst. Bij Van In leidde Durnez een reeks waarin boeken als *Mijnalarm* (Maurits de Wilde), *De ziekte aan de Dijle* (Maurits van Haegendoren) en *Leuven-Louvain* (Guido van Hoof) verschenen. Voor de uitgeverijen Elsevier (opgevolgd door Standaard Uitgeverij) inspireerde hij een reeks evocaties, met boeken als *Kom eens naar mijn kamer* (Vic de Don-

der), *Zij droegen de rode vlag* (Nic Bal) en andere werken over recente Vlaamse geschiedenis.

Durnez ontving in 1974 de **Orde van de Vlaamse Leeuw**, als initiatiefnemer van de *Encyclopedie van de Vlaamse Beweging*, waarvan hij redacteur was. Voorts werd hij onder meer gelauwerd met de **André Demedtsprijs** (1985) en met de Prijs van de Vlaamse Gemeenschap ter bekroning van een journalistieke loopbaan (1989).

WERKEN: *Wiltzang*, 1961; – *Een bloem in het geweer*, 1965; – *Denkend aan Nederland*, 1968; – *Mijn leven onder de Belgen* 1970; – *Julie worden later gek dan wij*, 1971; – *Kijk, paps, een Belg*, 1972; – *De Standaard, het levensverhaal van een Vlaamse krant*, 2 dln. 1985-1993.

LITERATUUR: J. van Hulle, *Gaston Durnez*, 1990.

ILLUSTRATIE(S), zie: *Orde van de Vlaamse Leeuw*.

ERIK VANDEWALLE* EN JOORIS VAN HULLE